PREU. 5 CENT.

Fará una entremaliadura cada diumenge

ANY I . BARCELONA 21 FEBRER 1904 NÚM. 8

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Rambla de las Flors, 11
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya, un any. . .	3	pessetas
Idem un semestre. .	2	íd.
Extranger, un any. . .	5	íd.

Si Russia estira per 'quí
y 'l Japó estira per 'llá;
ni l' un ni l' altre podrá
aprofitarne un bossí.

Entremaliaduras

Vaige, això del carnestoltas es ben be una gatada pe 'ls que no tenen gayre senderi, perque mireu que n' hi han que se 'n pensan unas? Pero lo que 'm va passar á mi si que va ser crespa, ja ho vareu veure quin vol de nenas me va venir á esbroncar, jo esclar com no 'm vaig posar careta perque 'm pensava qu' ab aquell trajo de *pierrot* á la francesa no 'm coneixerian! pero si que'm van coneixer; y que n'eran d' aixeridas aquellas nenas que me 'n van dir á l' alsada d' un campanar pero jo com soch tan curt de geni me vaig sufocar y apenas los hi vaig dir res, ellas van ser las que van enrabonar per mi.

¡Pero y quina tabola varem mourer ab en Miró, en Sanxo y en Puiggari, ja os dich jo que n' hi havía per llogarhi cadiras; varem fer un gasto de caramel-los y altres llaminaduras per l' istil, que

ab una mica mes m' hi torno pobre, y que n' eran de la broma tots plegats!

En Miró sobre tot es capás de armar una revolució, ves si n' es de *saragatero* y com que jo 'ls vaig convidar á retratarse ja 'ls veyeu á la plana del mitj quina patxoca hi fan.

Un d' ells que va anar al ball y que li varen donar una medalla li van dir qu' anava vestit de *rabadán.* ¡Ela, ela! ¡quin jurat! ¡que no coneix En Patufet! ¡dirli *rabadán!* si que 'n son de tontos.

¡Ah! y que no sabeu lo cas de'n Ricardet! donchs si qu' era veritat alló del seu sant y veus aquí que diumenge es va disfresar que no 'l varem coneixer, no va venir á dirnos res perque com tots los sants tenen cap vuytada, devía

pensar no m' atraparéu pas ¡que 'm fariau pagar las llaminaduras!

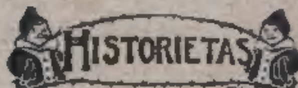
¡Noy! quin efecte fa la professó del dimecres que 'n diuhen de la Bona mort;

ab las cucurullas y aquellas representacions de tots los passos de la mort, ja vos dich jo que fa posar trist després de la broma de carnestoltas alló que diu: *Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris* que vol dir «Recordat home que pols ets y á pols tornarás» y sobre tot aquella cucurulla que porta un plat ple de cendra y ab lo dit index de la ma dreta va tota la professó senyalantla, que quasi fa fredat.

Pero va, va, no 'ns capfiquem amiguets que encare som joves y si Deu ho vol en tenim per dias avans d' haver de héurenslas ab la *seca*, ab aixó fins á diumenge se despedeix

En Patufet

Lo rahim

La mare havía comprat á la plassa un rahim molt maco, pera menjarse 'l, empró, veyent al Dominguet que tornava d' estudi, li va dir.

—Te fill meu, ménjatel que es molt madur.

En Dominguet va pensar; per qué tinch de menjarme un rahim tan hermós? La meva germaneta que are arriva del travall, li vindrá de gust. Y va donarlo á la seva germana Madrona.

La germaneta prenent lo rahim, se va recordar del pobre del seu pare que travallava á la fornal y densant que ab tant de foch y de fum tindria molta set li va portar.

El pare, content, va pendrer lo rahim, fent un petó á la bona Madroneta que l' hi havia dut.

Heus aqui que á la hora de dinar, lo pare se treu del mocador l' hermós rahim y lo dona á la seva dona, á la mare d' en Dominguet y la Madrona y li diu:

—Te esposa meva, aqueix rahim tant gros, ningú mes que tú se 'l pot menjar tant ros y tant gemat com es.

Quan la bona dona se va trovar ab lo mateix rahim qu' ella havia comprat, se va posar á plorar d' alegria al veurer que tenia uns fills tant bons minyons y que sabian estimar tant á la familia.

Y el rahim va ser partit y el pare, la mare, la Madrona y en Dominguet ne van menjar un bon gotim cada hú.

El que tot ho vol pera ell, no mereix que may ningú li dongui res.

Manelet.

Exemple

Ni dels pares, ni dels vells
ne menyspreuis los consells.

En Peret tot y esser un xicot ja grandassot, ab l' afany de jugar y divertirse no pensava may en estudiar, malgrat los bons consells del mestre y dels seus pares. Aixó feu que ben aviat perdés tota noció d' amor y germanor vers sos companys d' estudi, entretenintse á las horas de classe pessigant als noys del seu costat ó be encastant bolas de paper mastegat al sostre.

Estudiar, que es casi sols se distreya arrencant fulls dels llibres pera ferne paperinas y retallar algún ninot pera quan lo mestre estigués distret plantarli la llufa, y naturalment las palmetadas y altres castichs que rebia, servian sempre pera que 'ls demés ni fessin mofa.

A n' ell aquesta broma l'el treya de fogó, mes no sabia capir que 'ls tals castichs eran fills del seu desvergonyiment y de la seva poca afició al estudi.

Els seus pares no trigaren molt temps en treure 'l de col-legi, puig els hi era necessari que 'ls servís de ajuda pera guanyar lo pa de cada día y lo posaren á travallar. No varen passar quatre dias que 'l seu amo ja l' havia despatxat perque prenia eynas del taller.

En Peret avuy ja es gran, tot un home, y se veu obligat á demanar caritat, per carrers y plassas, anant á peu descals, cercant qui li dongui cinch centims pera poguer menjar un bossí de pa, donchs no se 'l sab guanyar, per no haver seguit los consells que de petit li donaren els seus bons pares y el mestre.

L' Avi.

GLOSAS

—

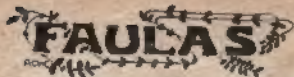
Si Sant Joseph ho vol
avuy fará bon dia;
si Sant Joseph ho vol
avuy fará bon sol.

La mare tota roja
estén en el terrat
la roba inmaculada
rihent á bell esclat.
Estén bolquers minúsculs
y randas de bressol.
Avuy fará bon día,
avuy fará bon sol!

Com l' oronel que passa
arran del firmament,
la roba blanca vola
al dols compás del vent;
se sent perfum de rosas
y alens de ventitjol.
Avuy fará bon día,
si Sant Joseph ho vol.

Ab sa florida vara
benehirá el casal,
ens fondrá sempre el núvols
y ens lliurará de mal.
Si Sant Joseph ho vol
tot temps fará bon día;
si Sant Joseph ho vol
jamay se pondrá el sol!

Pepet. C.

De Isop

Del gall y de la preciosa Margarita (1)

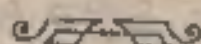
Lo vigilant gall, cercant ab que pogués satisfer á la sua intolerable fam, trobá una pedra preciosa en un impertinent lloch inmundo, á la cual dirigí ab alta veu aquestas paraules. Oh inestimable pedra, qui t' ha posat entre tanta turpitut y lletgesa? Si algun sedegan avar te fos vingut al encontre, ab major jucunditat te rebria, que per mí, mes me aprofitaria un mínimum gra de mill que tota la tua incomparable excelencia.

Descriu lo sapientíssim Isop aquesta faula contra los Lectors de aquest científich Llibre (1), los quals no gustant de aquella interior alegria, no comprenen la extrema riquesa de una tant admirable y preciosa Margarita.

—

Llegir y no entendrer es menys preu.

(1) Pedra preciosa.

Perfires piro, ja es hora que no 's vegin aquells poca soltas pels carrers, ab escombras y parayguas vells, creyent fer la gran broma tot baladrejant sense solta ni volta. ¡Y que s' han divertit!donava gust de veurels, suant, corrent d' aqui d' allá, ab aquellas gambadas de camálichs, arrastrant quatre pellingos que messerveixen pera inspirar

(1) Se refereix al llibre del quin copiém aquestas faulas.

Los tres *Reys* de la setmana

fástich que altra cosa. No m' hi se avenir jo ab aquestas festas, la veritat, allá en lo meu poble fem cosas de menos soroll, pero també 'ns divertim més, perque no hi ha tabals que aixordin, ni trompetas escardalencas, ni guitarras destrempadas, ni veus de falset ni... en fi, res de tot axó que aqui passa com una vista de cinematógrafo. Y sabeu per qué? Donchs perque encara no som ciutat, ni tenim la civilisació d' aquí, ni'ls adelantos d' aquí ni... u falta que 'ns fa. Aqui peri cada un que n' hi ha que 's disfressa de bona fe n' hi ha cent que 's llensan al carrer per clavar un tanto al primer que trovan. Y no parlo per mí, que, com que soch tant petit, sempre tinch una fugida, pero ab tot y axó l' altre dia un ganapia volia embestirme y sort que ab una correguda me vaig ficar á un teatre de la plassa de Catalunya y vaig estarme una bella estona molt quiet á sota d' una butaca. Per últim, ne vaig sortir, perque las camas ja 'm feyan mal de tant enrampadas y vaig veurer en l' escenari á un negre que tirava cossas á una dona, pero no li devía fer gayre mal perque tothom aplaudía y ho van tornar á repetir. Després me van dir que alló era ballar, y que allá en la seva terra al que ho fa mes be li donan un carquinyoli. Tot sont modas, jo li hauría dat un tortell de pesseta perque no hagués ballat. Després van tocar la música y van sortir tot de noyas ab mocadors ab sarrell y uns vestits molt llampants de llustrina de tots colors, y uns homes ab xavos de gitano als polsos, barrets de picador de toros y pantorrillas postissas, com bufetas de llar. ¡Quin goig que feyan! Las coristas portavan unas flors tan naturals entre 'ls cabells, que talment semblavan de paper. Tot d' un plegat surt un y després una y parlan un xich, pero es veu que no s' entenen, y allavors ho diuhen cantán y no'ls entent ningú. Y tocan lo pandero, y

ballan, y saltan, y quan sembla que ja el públich s' ha divertit prou, tiran lo teló per un rato y tornan á comensar una funció igual pero ab un altre nom. Ja us dich que 'm vaig divertir de valent. Al sortir vaig mirar com ne deyan de aquell teatre tant alegre, y vaig veure un lletrero molt gros que deya *Eldorado*, y jo que corro á ferme un nus al mocadó que 'm tes memoria per no entrarhi un' altra vegada.

Cristófui.

MACARRUFAS

Faig avinent als que m' envian originals y firman ab un nom suposat que no 'ls publicaré, si á mes no 'm dihuen son verdader nom y domicili.

—

Amiguets, no vosenfadeu y preneu paciencia que tot se arreglará, perque heude saber que si no vareu rebre lo periódich va ser que 'l repartidor que tenía no li va venir de gust fer lo reparto dels premiats y per això no 'l teniu, pero vos recomano sigueu moderats y no 'm carregueu las culpas d' altri dihentme men tidé y altres galindaines per l' estil com algún de vosaltres heu fet, que lo que prometo ho cumpleixo, per mes que vos hagueu atrevit á suposar lo contrari.

Endevinallas

—

XARADA

Jo *primer* clar' y catalá
y tinch lo nas molt *segón*
per' saber qu' en aquest mon
qui *dos tres* no pot cobrá'.
Me va contar la *total*,
que de *tot* també venia,
que allí, mol prop de Turquía,
'*res* qui *dos tres* passa igual.

Ganapia.

—

GEROGLIFICH

Dolent

Dolent — Dolent

Dolent

ENDEVINALLA

Lo pare d' en Ramón y 'l d'en Tomás son germans, no obstant, en Ramón diu que ell no es cosí-germá d' en Tomás.

Qué es donchs?

—

Lo nen ó nena que encerti las tres endevinallas y envihi la solució á la Redacció, junt ab los nom, edat y domicili fins á las nou del vespre del dimecres, podrá ser escullida á la casualitat, pera concedirli lo periodich de franch fins acabar l' any y á las demés, ab las que 's rebin fins dissapte á las nou del vespre los hi enviaré lo periodich durant lo mes seguent; advertint que las solucions que rebi passat lo dissapte no las consideraré válidas.

—

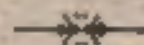
Solucions

Las del núm. 6 son;

Endevinalla. No podrán pendre lo vermhout perque lo canó del sifón no arriba al líquit y per lo tant no pot raijar.

Espavilaments:

30	41	52	63	74	85	96
-03	-14	-25	-36	-47	-58	-69
27	27	27	27	27	27	27

Premis

Suscripció pera tot l' any:

Francisqueta Romani, Sobreroca (Manresa).

Suscripció pera 'l mes de Mars:

Pau Mir, Carme, 15, botiga.

Sebastiá Fusté, Plasseta de Sant Francesch, 3 y 5, botiga.

Joaquina Cruells, Vergara, 2, pral.

Santiago Mestres, Banys nous, 15, 3 er, 2.ª

María Escriu, Ronda de Sant Antoni, 102, 2 on, 2.ª

Lleonart Bartrina, Ponent, 57, botiga.

Mercé Bosch, Jaume I, 6, 4 rt, 2.ª

Enrich Font, Riera Alta, 61, 4.rt, 2.ª

Manel Ros, Petritxol, 2, 3.er

Joan Vilá, Gobernador, 12, 2.on

Joaquím Rosich, Ronda de la Universitat, 33, 2.on

Remigi Fonta, Molas, 27, 2.on, 1.ª

Guillem Mas, Escudillers, 82, pral., 2.ª

Joseph M.ª Elías, Corts Catalanas, 663, 3 er, 1.ª

Cristófol Mateu, Carme, 10, 2.on, 2.ª

August Valvuena, Salvá, 15, 3 er

Jaume Lloveras, Trafalgar, 21, pral., 2.on

Joseph M.ª Quintana Flor del Lliri, 4, 3.er, 2.ª

Joan Ards, Soletat, 50 (Sabadell).
Agustí Font, Real, 124 (Badalona).
Carme de Quintana, Petritxol, 9, pral.
Marian Marquina, Balmes, 19, 2.on 1.ª
Ramón Espoy, Trafalgar, 26, 1.er, 1.ª
Pepet Bru, Bot, 2, botiga.
Francesch Bosch, Plasa de la Constitució, 8 (Sant Feliu de Guixols).
Tomaset Cermeño, Urgell, 5, 4.rt, 1.ª
Romá Bastard, Nou de la Rambla, 18, 2.°
Enrich Queralt, Sant Antoni Abad, 26, botiga.
Octavi Viader (San Feliu de Guixols).
Artur Gual, Cervantes, 1. 2.on 2.ª
Sergi de Hita, Bilbao, 209, 2.on
Lluis Batlle, Passatje de la Pau, 7 bis, 3 er
Ramón Cuadreny, Diputació, 162, 2.on 2.ª
Ramón Gili, Ronda Sant Pere, 60, 1.er, 2.ª
Andalet Toralles, Beat Oriol, 12, 2.on 2.ª
Baldomer Garriga, Montaner, 127, botiga.
Joan Ortinez, Balmes, 57, pral., 2.ª
Lluis Godó, Rosselló, 170, 3.er, 2.ª
Frederich Mompou, Diputació, 322, 4.rt, 1.ª
Mercé Comas, Plassa de las Beatas, 3 y 4, 4.rt, 1.ª
Ramona Pujol, Corominas, 5, entressol
Joseph M.ª Caballería, Trafalgar, 48, 2.on
Juli Bory, Ronda de Sant Pere, 36, 2 on, 2.ª
Manelet Condeminas, Llauder, 4, 2 on, 2.ª
Eduart Aguiar, Banys Nous, 12, 2 on 1.ª
Miquelet Casas, Torrent d' en Vidalet, 15, 1.er (Gracia).
Manel Quadreny, Passeig de Gracia, 99, 5.er, 2.ª
Ernesta Baró, Mallorca, 309, 1.er, 1.ª
Joan J. Nieto, Balmes, 34. 3.er
Manel Almirall, Passeig de Gracia, 83, entressol.
Eduart Peñuelas, Rambla de Santa Mónica, 9, 2.on, 2.ª
Vicens Perelló, Saló de Sant Joan, 131, 3.er, 2.ª
Isidro Puig Clarís, 45, 1.er, 1.ª
Lluis Escayola, Gerona, 98, 1.er, 2.ª
Joan Moneny, Passeig de Gracia, 26, baixos.
Joan Muntasell, Tuset, 46, baixos (Gracia).
Neus Torredeflot, Nou de la Rambla, 103, 3.er 1.ª
Ramón Domingo, Marqués del Duero, 12, 1.er, 1.ª

(Seguirá).

Tipografía «Sigle XX».–Ronda Sant Antoni, 70.

Visitas d' "En Patufet"

Lo veure que d' ocas
se 'n veuhen ben pocas
com valtres sou
tant blancas, xamosas,
alegres y ayrosas,
molt me conmou.

Y siga com siga
no hi ha qui no diga
per to arreu
mitj foll d' alegria.
«Las ocas del dia
son á la Séu.»

